

במדינה

גם לא יכול לקרות שבמישלו של תצלוח תנועה ציבורית להכריח קבוצה שלטת להסתלק מן השלטון.

„היפס” ו„שלומניקים” בכל הפר” שה הוואת גילתה הדמוקראטיה האמריקאית את חיוניותה הרבה.

תנועה שהתחילה כהתקוממות של כמה סטודנטים, „היפס” ו„שלומניקים” התפשטה במהרה, רכשה את אהדת האינטליגנציה הרצינית, הגיעה לידי מיפגנים המונים של מאות אלפים, לשריפת כרטיסי גיוס ולהתחלת תנועת סרבנות של עריקים מצפוניים. עד שלבסוף אמר הבוחר את דברו — בבחירות המוקדמות בניו-האמפשייר. שום פולטיקאי לא יכול היה להתעלם מן הקול הזה. שום פולטיקאי אמריקאי. כי אמריקה אינה ישראל.

ציונות רק כל מנהיג עשירי

בסולם ההירואכיה הכלכלית בארץ, יש מקום לכבוד בצמרת לחברי מפא”י-לשעבר. ובין אנשי-מפא”י בולטים מנהיגי-מפא”י מנהיגי-מפא”י בחו”ל — מנהיגי האיחוד העולמי כפי שנקראת מיסגרתם בתפוצות — הם אנשים אמידים-יחסית, היו זוכים בשל תכונות אלו ליחס מיוחד, אילו עלו ארצה. השבוע הצהיר מזכיר תנועת העבודה הציונית — הנורע הבינלאומית של מע”י: „ביקשנו מ-110 מהם לעלות ארצה. תישעה נענו בחיוב ובאה, על משפתותיהם.”

מה ענו 90? המזכיר הכללי, יצחק קורן, רואה בתישעת העולים הצלחה גדולה. מה עו 11 מנהיגי מפא”י בניכר הבטיחו „לעין דבר”, ועתה מתנהל „ה” טיפול בעניין זה” — כלומר, מכינים להם עמדות, משרות, שיכונים וכדומה. המדובר בתישעה מן האנשים שהיו, לדברי קורן „בעמדות מרכזיות בארצות דרום-אמריקה: ארגנטינה, אורוגוואי וברזיל.” המזכיר לא פירט מה הם עושים עכשיו. כן לא פירט המזכיר מה בדיוק היתה תשובת 90 מנהיגי-מפא”י הנוספים מחו”ל.

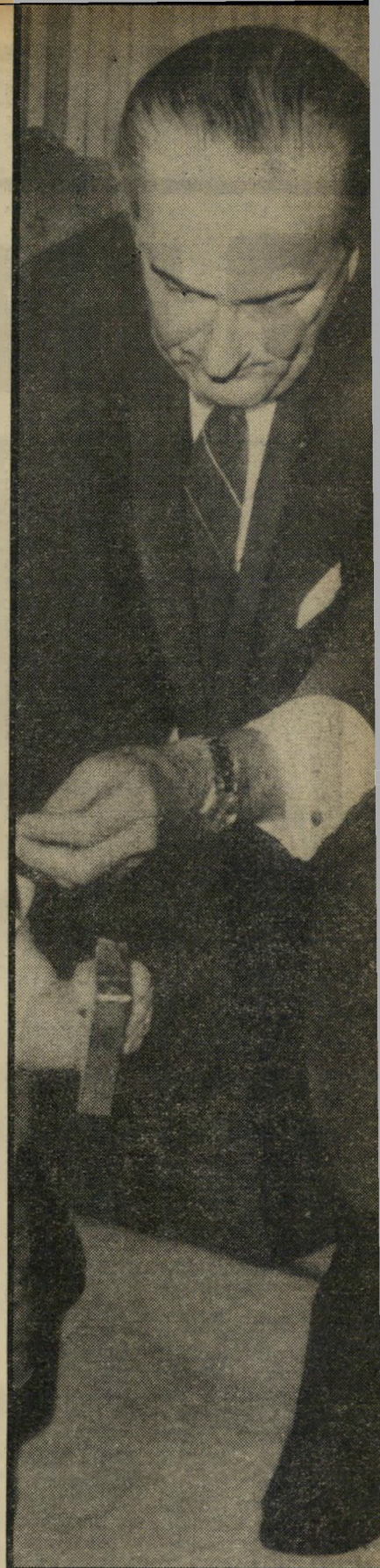
הברית אין נשיא יכול להיבחר לתקופת כהונה שלישית. משמע: בתקופת-כהונתו השנייה יודע הנשיא, כי אינו יכול להיבחר — ואז הוא יכול לזלזל בקולות-היהודים. מנהיגי-ערב קיוו, כי אחרי בחירת ג'ונסון סוף מחדש, יונח את מדיניותו הפר” ישראלית, שמקורה בבית הלבן, ויעבור למדיניות פרו-ערבית, שיש לה חסידים במשרדי החוץ והבטחון של ארצות-הברית. סנה זו נעלמה עתה. אם יעמוד ג'ונסון בהחלטתו שלא לרוץ לבחירות, לא יהיה לו עניין רב לספק את ישראל עד סוף תקופת-כהונתו — אך כל מי שיבוא במקומו יצטרך להיות ער לרצון הבוחרים היהודים. **לא כמו אצלנו.** בשביל האזרח הישראלי, היתה להחלטת ג'ונסון משמעות נוספת — כהקבלה למצב בישראל.

ההתיישבות העובדת

בשנים האחרונות פשטה בארץ הדיעה, כי אכד הכלח על ההתיישבות העובדת. היא נראתה כאנאכרוניזם, בישראל החדשה. דיעה זו הודעזה כאשר נתפרסמה רשימת האבידות של מלחמת-ששת-הימים. ההתיישבות העובדת עמדה במקום הראשון — ומיפסר קורבנותיה היה עצום, יחסית. אותו הדבר חזר אחרי פעולת כראמה. בני-הקיבוצים שוב עמו בראש הרשימה, בי מיסגרת השחורה. השבוע ראתה הארץ את תמונת הילדים הישנים במיקלס של משק מסדה, את המחסי

הדמיון בין לינדון ג'ונסון ובין לוי אשכול הוא בולט. שניהם באו אחרי מנהיגים וזהירים. שניהם היו, תחילה, הביבי-הקהל. שניהם נוקטים בקו מדיני-צבאי נוקשה, כדי להופיע בעיני הציבור כגברים קשוחים. הקהל האמריקאי, שראה כי מדיניות ג'ונסון טובילה למלחמת-בליסוף, החל מואס בו. הוא רצה במדיניות חדשה. ובחוש המיוחד של האיש האנגלו-סאכסי, הבין כי דרוש אדם חדש כדי לבצע מדיניות חדשה. זה לא יכול לקרות בישראל. בישראל

* על-פי תיקון שנתקבל בימי טרומן, אחרי שרובלס הרגיו רבים, בכך שהציג מוע”י זדוהו ונבחר ארבע פעמים רצופות.

ג'ונסון מה עם אשכול?

העם

טוב

ליהודים?

טוב ליהודים או רע ליהודים? זאת היתה השאלה הראשונה, כאשר נתקבלה הידיעה המהממת על החלטת הנשיא לינדון ג'ונסון שלא להציג את מועמדותו שנית לנשיאות ארצות-הברית.

התשובה: בסך הכל, זה טוב. אומנם, ג'ונסון נחשב לתומך מושבע של מדיניות ממשלת-ישראל, והוא נתן לה גי” בוי מירבי בעת מלחמת-ששת-הימים ואח” ריה. אפשר היה לצפות ממנו, בוודאות, כי יתן לישראל את כל הגבוי הדרוש לה — ערבי-הבחירות, כאשר הקולות היתה דיים יכלו להכריע לגבי בחירתו, שסיכוייה הסכו מופסקים.

החשש לגבי ג'ונסון המייחס דווקא לתק” קופה שלאחר הבחירות.

אפשר לזלזל. כי לפי חוקת ארצות-

נף בספר הירדן 1968: קיבוץ מסדה בעת ההפגזה בראש הרשימה, במיסגרת שחורה

אנשי ספר: אחד מאנשי המשק בין ההפגזות — עדיין בקו האש

שוב במיקלס: ילדי מסדה אחרי שני דורות —